Από το Συναξάρι - Ο όσιος Ιωάννης της Μόσχας, ο δια Χριστόν σαλός

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 3 Ιουλίου, 2021

3 Ιουλίου

Καταγόμενος από τη Βολογκντά, ο όσιος Ιωάννης δούλευε από παιδί αμισθί κουβαλώντας νερό σε μια αλυκή. Εκτελούσε την κοπιώδη και άχαρη αυτή εργασία για να δουλαγωγεί τις ορμές της σαρκός νηστεύοντας και προσευχόμενος αδιαλείπτως.

Εν συνεχεία μετέβη στο Ροστώφ, όπου ασπάστηκε την άσκηση της δια Χριστόν σαλότητος. Ζούσε ημίγυμνος στον δρόμο, μακρυμάλλης και αναμαλλιασμένος, φορώντας στο κεφάλι μια βαρειά μεταλλική κουκούλα, εξ ου και το παρατσούκλι του "χοντροσκούφης", με το σώμα φορτωμένο αλυσίδες και έναν βαρύ σταυρό κρεμασμένο στον λαιμό του.

Διατηρούσε φιλικές σχέσεις με τους μεγάλους μοναχούς των χρόνων εκείνων, τον όσιο Ειρηνάρχη του Ροστώφ (13 Ιαν.) και τον όσιο Θεράποντα της Μόνζα (12 Δεκ.) και αλληλοενθαρρύνονταν στον ασκητικό τους αγώνα, για να προειδοποιήσουν τον λαό για τις μεγάλες συμφορές που έμελλαν να ενσκήψουν στη Ρωσία κατά την Εποχή των Ταραχών (1605-1613) και την πολωνική εισβολή.

Για τον σκοπό αυτό ο Ιωάννης εγκατέλειψε το Ροστώφ για τη Μόσχα, όπου συνέχισε να ζει με τον ίδιο τρόπο στον δρόμο, χειμώνα-καλοκαίρι, παροτρύνοντας τον κόσμο να μετανοήσει. Έχοντας αποκτήσει την παρρησία των παλαιών προφητών, μετέβη στον Μπόρις Γκοντουνώφ με σκοπό να τον κατηγορήσει για τον φόνο του κληρονόμου του θρόνου και να τον επιτιμήσει για τον τρόπο διακυβέρνησής του.

Μια μέρα ο όσιος Ιωάννης πήγε στην Καλούγκα και διέτρεξε την πόλη φωνάζοντας: «Σιδερένιες πόρτες, σιδερένιες πόρτες!» Οι κάτοικοι κατάλαβαν ότι επρόκειτο για λόγο προφητικό για κάποια επικείμενη συμφορά που απειλούσε τα αποθηκευμένα γεννήματά τους και γι’ αυτό έσπευσαν να τα σφραγίσουν με μεταλλικές πόρτες. Την επόμενη μέρα μια τρομερή πυρκαγιά ρήμαξε την πόλη, αλλά χάρις στην προειδοποίηση του οσίου πλήθος ψυχών γλύτωσαν και τα αποθέματα σε γεννήματα σώθηκαν.

Επιστρέφοντας στη Μόσχα, ο Ιωάννης θεράπευσε πολλούς. Προειδοποιήθηκε από τον Θεό για την επικείμενη τελευτή του στις 3 Ιουλίου 1589, οπότε μετέβη στα δημόσια λουτρά, απέθεσε τις αλυσίδες που έφερε εκ νεότητος και ραντίστηκε τρεις φορές με κρύο νερό εν είδει νεκρώσιμου καθαρισμού. Έπειτα βάζοντας ως προσκεφάλι τις αλυσίδες του ζήτησε από τους παρευρισκόμενους να τον μεταφέρουν στον ναό της Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου (σημ. ναό του αγίου Βασιλείου του Μακαρίου στο Κρεμλίνο), όπου ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος είχε ετοιμάσει, κατόπιν αιτήματός του, έναν τάφο κοντά σ’ εκείνον του αγίου Βασιλείου του Μακαρίου (2 Αυγ.) όπου και παρέδωσε την ψυχή του στον Κύριο.

Κατόπιν αιτήματος του τσάρου Θεοδώρου Ιβάνοβιτς, ο μητροπολίτης του Καζάν και ο επίσκοπος του Ριαζάν, συνεπικουρούμενοι από τον κλήρο του καθεδρικού ναού, ετέλεσαν παρουσία μεγάλου πλήθους την Νεκρώσιμο Ακολουθία του οσίου σαλού. Σημεία εμφανίστηκαν στον ουρανό και μία μεγάλη καταιγίδα ξέσπασε τότε, λίγο αργότερα δε θαύματα έλαβαν χώρα στον τάφο του.

Με την ανεύρεση των λειψάνων του στις 12 Ιουνίου 1672, το σκήνωμά του ανακαλύφθηκε άφθαρτο.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος ενδέκατος, Ιούλιος, σελ. 35. Ίνδικτος, Αθήναι 2008)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*